

בשביל זה עושה הקב"ה לזכאי ההוא שיסבול יסורין ומכאובים בעולם הזה רבי אלעזר אמר כל מה שהקב"ה עושה בדין הוא, בשביל לנקות לנפש ההיא להביא אותה לעולם הבא, ולפיכך כל מעשי הקב"ה הם במשפט ואמת, בשביל להעביר מאיש הזה זוהם ההוא שבלעה נפשו מקדם בעולם הזה^[א] ועל כן נשבר זה הגוף ותנקה הנפש, ובשביל זה עושה הקב"ה לזכאי ההוא שיסבול יסורין ומכאובים בעולם הזה, למען תנקה מהכל^[ב] וזיכה לחיי העולם, וע"ז כתוב (תהלים י"א) ה' צדיק יבחן ודאי, וזה נתבאר.

אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא, שהם זכו לזה להיות חברים עמה רבי שמעון אמר כל אותן נשמות טהורות קדושות הנשברות ונפגמות בכמה צרות בכמה מכאובים.. מפני שיצאו בזמן פגימת הלבנה.. רצונו של הקב"ה בהם לאחר שנשברו, אף על פי שהם בעצבות ולא בשמחה.. והם עתידים להתחדש בחידוש הלבנה^[ג] ועל אלה כתוב (ישעי' ס"ו) והיה מדי חדש בחדשו ומיד שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחות לפני אמר ה', כל בשר ודאי^[ד] שאלה יתחדשו בכל, ואלה הם בשותפות אחד עם הלבנה, נפגמים באותו הפגם שלה, ולפיכך היא שוכנת בתוכם תמיד ואין עוזבתם, כמו שכתוב (שם נ"ז) ואת דכא ושפל רוח, וכתוב קרוב ה' לנשברי לב, לאותן הסובלים עם הלבנה פגם ההוא, הם קרובים לה תמיד^[ה] ועל כן להחיות לב נדכאים, באותן חיים הבאים לה להתחדש יהיה להם חלקם, אותן שסבלו עמה יתחדשו עמה, ואלה נקראים יסורין של אהבה, של אהבה הם, ואין הם מצד זה האיש, מצד של אהבה הם, שנפגם המאור של אהבה הקטנה לפי שנדחתה מאהבה הגדולה^[ו] ולפיכך הם חברים משותפים עמה, אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא, שהם זכו לזה להיות חברים עמה, עליהם כתוב (תהלים קכ"ב) למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך.

זוהר בא (מ ע"ב)

כאשר נכנסו ישראל לארץ נכנסו מהולים עם פריעה

ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם, אמר רבי שמעון בוא וראה כאשר נכנסו ישראל לארץ נכנסו מהולים עם פריעה, ומה כתוב, ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם,

זיו הזוהר

כאור החמה. **כ.** כל בשר היינו הגוף שסבל יסורין. **כא.** שתמיד השכינה שורה עליהם. **כב.** שנתרחקה המלכות מן הבינה בשביל מצב הרע של ישראל.

יז. ר' אלעזר אמר שיכול להיות שהיסורין שאדם הטוב סובל הוא בשביל הרעה שעשה בגלגול הקודם, ובזה יתוקן פגמו. **יח.** פי' מעונותיו שבגלגול הקודם. **יט.** ככתוב והיה אור הלבנה

מהו במסכנת, לחם עני, מפני מה נקרא לחם עני, לפי שעמדה הלכנה בפגימות ולא נתברכה מהשמש^[כג] ולא נוארה מן השמש, כמו שכתוב כי כ"ל בשמים וארץ^[כד] ולא נוארה מן כ"ל, מפני מה, לפי שלא נתפרעו, אבל כאן שנימולו ישראל ונתפרעו, לא תחסר כ"ל בה כתוב, ועל כן לא במסכנות תאכל בה לחם, מה הטעם, לפי שלא תחסר כ"ל בה כמו שהיה חסר להם במצרים, שלפי שלא נתפרעו היו מגרעים לו לכ"ל הזה, ועמדה הלכנה בפגימות, ונקראה לחם עני^[כה] עני כתרגומו מסכנת, ומה שאוכלים לחם עני שם בארץ, הוא בשביל זכר ליציאת מצרים, וזכר זה לדורי דורות, ולעתיד לבוא כתוב (ישעי' ס) לא יבא עוד שמשך וירחך לא יאסף עוד.

זוהר פרשת וירא (קח ע"ב)

וארץ ישראל אין שולט בה מלאך ולא ממונה אחר, אלא הוא בלבדו

רבי אלעזר אמר ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה, זה בה בה שני פעמים למה, אלא הרי אמרו שהקב"ה חלק כל האומות והארצות לשרים שלוחים, וארץ ישראל אין שולט בה מלאך ולא ממונה אחר, אלא הוא בלבדו, לפיכך הכניס עם שאין שולט בהם אחר לארץ שאין שולט בה אחר, בוא וראה שהקב"ה נותן מזון שם לראשונה ואחר כך לכל העולם, כל שאר עמים עכו"ם במסכנות, וארץ ישראל לא כן, אלא ארץ ישראל ניזונת לראשונה ואחר כך כל העולם, ולפיכך ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם, אלא בעושר בהספקה של הכל תאכל בה ולא במקום אחר, בה בקדושת הארץ, בה שורה אמונה העליונה, בה שורה ברכה שלמעלה ולא במקום אחר.

פרשת תרומה (קע ע"א)

עניני סעודה

ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך וגו', רבי יצחק פתח מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר, הרי נדרש מה בין מזמור לדוד ובין לדוד מזמור, שכאן השכינה התקדמה ובאה ושרתה עליו בתחלה, וכי מפני מה השכינה מתקדמת כאן, והרי דוד נצרך להתקדם ולהתעורר הוא בתחלה, הואיל שמבקש מזונו מאת הקב"ה, אלא ודאי שהשכינה התקדמה ובאה ושרתה עליו ועוררה אותו לשבח להמלך שבח הזה, ולבקש מזון מפני המלך, שהרי כך נצרך על דבר המזון שנצרך לה^[כז] ורצון שלה הוא שכל בני העולם יתפללו על מזון, לפי שכאשר הקב"ה רוצה להשפיע מזון לעולם היא מקבלת תחלה, ואליה נשפע מזון עבור

זיו הזוהר

כג. שהזיוג תפארת ומלכות לא היה כראוי. הבא מן התפארת. כו. שנצרך להמלכות לקבל כד. מדת היסוד שנקרא כ"ל הוא המחבר שמים שפע מן התפארת להשפיע לבריות, וזה נעשה על ידי עבודת ישראל שגורמים יחוד קוב"ה ושכינתיה וארץ, תפארת עם מלכות. כה. מפני גרעון השפע

כל העולמות, ולפיכך היא התקדמה לדבר הזה שהוא תפלת המזון ושרתה על דוד, ה' רועי, ה' רועה שלי, כרועה הזה שמנהיג צאנו במקום דשאים ועשבים שאין חסר בו כל דבר, אף כך הקב"ה הוא רועה שלי לפרנס אותי בכל מה שנצרך לי..

פרשת תרומה (קעא ע"א)

בנאות דשא ירביצני, על מי מנוחות ינהלני, אלו המים של מנוחה הנמשכים מהמקום ההוא שנמשך ויוצא מן העדן

לא אחסר, לא יפסקו מזונות ממני לעולם, לפי שהנהר ההוא הנמשך ויוצא מן העדן אינו פסוק לעולם^[כז] ולפיכך קדמה השכינה על זה.. בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני, נאות דשא, אלה הם מקורים העליונים שכל מזון ופרנסה בא מהם^[כח] נאות אלה נקראים (איכה ב') נאות יעקב ונאות דשא, לפי שיש נאות בחוץ שנקראים (יואל ב') נאות מדבר, ועל כן אמר בנאות דשא, ואם תשאל הלא כתוב תדשא הארץ דשא, וזה הוא למטה^[כט] אלא דשא שלמטה בא מאותן נאות שלמעלה, שנולד וצומח מכחם, ועל כן אמר **בנאות דשא ירביצני, על מי מנוחות ינהלני, אלו המים של מנוחה הנמשכים מהמקום ההוא שנמשך ויוצא מן העדן**, ואותן מים נקראים מי מנוחות, נפשי ישוב, זו היא נפש דוד^[ל] ולא בקש דוד לתקן אלא לאותה המדרגה שלו כראוי, ובמי מנוחות האלה עתידים הצדיקים לנוח בעולם הבא, שכתוב (ישעי' נ"ח) ונחך ה' תמיד וגו'.

זוהר פרשת מקץ (קצח ע"ב)

רבי אלעזר אמר הרי למדנו שנצרך לו לאדם הרוחץ את ידיו ליטול יד ימנית בשמאלית, כדי להשליט הימין על השמאל

רבי אלעזר אמר הרי למדנו שנצרך לו לאדם הרוחץ את ידיו ליטול יד ימנית בשמאלית, כדי להשליט הימין על השמאל, וירחץ לראשונה יד ימנית מן שמאלית להשליט הימין על השמאל, בשביל שלא ליתן מקום ליצר הרע לשלוט כלל, וזה נתבאר.

זיו הזוהר

כט. פ"י דלפי זה משמע שאין דשא המלכות אלא שהדשא הוא למטה מן הארץ שהיא המלכות, ומתרץ שזה הדשא אינו תולדות הארץ שהיא המלכות אלא תולדות הבינה, ומשמעות הכתוב שהמלכות תוציא השפעת כח הצומח שקבלה מן הבינה. **ל.** זו מדת המלכות שורש נפש דוד.

תפארת עם מלכות. **כז.** זו השפעה שנשפעה לבינה מן ספירת החכמה שנקרא עדן. **כח.** מקורות העליונים היינו חכמה ובינה, החכמה נקרא נאות יעקב כי התפארת נכלל בו, והבינה נקראת נאות דשא כי המלכות נכללת בה, ומן התכללות הזאת בא להם הכח להזדווג יחוד, כידוע בסוד כוונת שמע ישראל.

זוהר פרשת לך (פז ע"ב)

פעם אחת ראה רבי שמעון לאיש אחד שנטל ידיו בשיעור גדול של מים, ברכו רבי שמעון ואמר מלא ידיו מברכותיך

אמר רבי שמעון כל מי שאינו נוטל ידיו כראוי, אף על פי שנענש למעלה נענש גם למטה, ומה עונשו למטה, שגורם לו לעצמו עניות, וכמו שהענוש בנטילה שלא כראוי כך הוא שכרו למי שנטל ידיו כראוי, ונוטל אותן בשיעור גדול של מים, שגורם לעצמו ברכות שלמעלה, שהברכות שורות על ידו כראוי ויתברך בעושר, פעם אחת ראה רבי שמעון לאיש אחד שנטל ידיו בשיעור גדול של מים, ברכו רבי שמעון ואמר מלא ידיו מברכותיך, וכך הוה מהיום ההוא והלאה שמצא אוצר ונתעשר, והיה עמל בתורה ונתן מזון לעניים כל ימיו, והיה משמח עמהם בסבר פנים יפות.

זוהר פרשת תרומה (קנב ע"ב)

כמה זכאים הם ישראל שהקב"ה בחר בהם, ובשביל ישראל נותן מזון ושובע לכל אומות העולם

פתח רבי יצחק ואמר, ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך וגו', כמה זכאים הם ישראל שהקב"ה בחר בהם והקריבם אליו מכל העמים, ובשביל ישראל נותן מזון ושובע לכל אומות העולם, ואלמלא ישראל לא היה נותן הקב"ה מזון לשאר אומות העולם, ועכשיו שישראל בגלות על אחת כמה וכמה שהאומות לוקחים מזון פי שנים, בזמן שהיו ישראל בארץ הקדושה היה ירוד להם מזון ממקום עליון, והם נתנו חלק תמצית להעמים עכו"ם, וכל האומות לא ניזונו אלא מהתמצית, ועכשיו שישראל הם בגלות נהפך באופן אחר, ונתקיים בהם (יחזקאל ד') ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים, שהרי תמצית גיעולם אוכלים, אוי לו לבן המלך שיושב ומצפה לשלחן העבד, ומה שנשאר מן שלחנו הוא אוכל, דוד המלך אמר תערוך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רוייה, תערוך לפני שלחן, זו סעודת המלך, נגד צוררי, הם שאר עמים עכו"ם היושבים לפני השלחן ומצפים לחלק התמצית, והוא יושב עם המלך בעונג הסעודה על השלחן, דשנת בשמן ראשי, זה עיקר הסעודה, שכל שמן ושמוננית ותקון הסעודה ניתן בתחלה לאוהבו של מלך, ומה שנשאר אחר כך ניתן לאותן משמשי השלחן, כוסי רוייה, כוס מלא לפני אוהב המלך תמיד, שלא יוצרך לשאול, וכפי סוד הזה היו ישראל תמיד עם שאר האומות.

זוהר פרשת תרומה (קנג ע"א)

אפילו אם אין אדם אוכל אלא כזית, ומשים לו לאותו המאכל עיקר מאכלו, שביעה נקראת

פתח רבי חייא ואמר ואכלת ושבעת וברכת וגו', וכי טרם שאוכל אדם לשובע וממלא כרסו לא יברך להקב"ה^[לא] אם כן במה יובן ואכלת ושבעת ואחר כך וברכת, אלא אפילו אם

הזוהר זיו הזוהר

לא. אם כן תיבת ושבעת מה משמיענו.

אין אדם אוכל אלא כזית, ורצונו הוא עליו, ומשים לו לאותו המאכל עיקר מאכלו, שביעה נקראת, שכתוב פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון, לכל חי אוכל לא כתוב, אלא רצון, רצון ההוא שישים על אותו המאכל שביעה נקראת, ואפילו אם אין לפני האדם אלא מעט אוכל כזית ולא יותר, הלא רצון של שביעה שים עליו, ולפיכך ומשביע לכל חי רצון, רצון כתוב ולא אוכל, ועל כן וברכת ודאי, שנתחייב האדם לברך לו להקב"ה, בשביל לגרום שמחה למעלה.

ברכה זו הנאמרת על השובע, לפי שברכת המזון היא במקום שיש בו אכילה ושתייה פתח רבי חזקיה במקרא זה אחריו ואמר ואכלת ושבעת, מכאן ששכור מותר לו לברך ברכת המזון, מה שאין כן בתפלה, כי בתפלה לא כן, שהרי תפלה היותר טובה בלי אכילה היא, מה הטעם, לפי שהתפלה עולה למעלה מעלה, מקום שאין בו לא אכילה ולא שתייה, ועל זה למדנו שהעולם הבא אין בו אכילה ושתייה וכו', אבל בשאר המדרגות שלמטה יש, ברכת המזון נתתקנה באופן אחר, שיותר טובה ברכה זו הנאמרת על השובע, לפי שברכת המזון היא במקום שיש בו אכילה ושתייה, וממנו יוצא מזון ושובע למטה, ועל כן נצרך להראות לפניו שביעה ושמחה, ועל כן שכור אל יתפלל תפלה, אבל מותר לו לשכור לברך ברכת המזון^[לב] כך נשמע ממקרא זה שכתוב ואכלת ושבעת וברכת, ואכלת, זו אכילה, ושבעת, זו שתייה, שהרי שביעה ביין היא, שתוי יין הוא שבע בודאי, וזה נקרא שכור, וברכת את ה' אלהיך, א"ת דוקא^[לג] על הארץ הטובה, מהו טובה, זו שביעה, כמו שכתוב ונשבע לחם ונהיה טובים, לפיכך נצרך בברכת המזון חדוה ושביעה.

זוהר פרשת תרומה (קנו ע"ב)

נשמות הצדיקים מתלבשות בגן העדן שלמטה כדמיון שהיו בעולם הבא

אמר סוחר ישמעאלי ההוא^[לד] שלחנו של אדם מזכה לו לאכול על שלחן אחר בענג של עולם הבא, (שמואל ב' ט') כמו שכתוב כי על שלחן המלך תמיד הוא אוכל, ודוד המלך היה אומר תערוך לפני שלחן נגד צררי, וזו היא הסתדרות השלחן בעולם הבא, שהרי אז הוא התענוג וההשתוקקת שהנשמה נהנית בהם בעולם הבא, וכי שלחן יש להן להנשמות שם בעולם הבא, כן, שהרי מזון והספקה של עונג ואוכלות הנשמות בעולם הבא כדמיון שמלאכים העליונים או כלים, וכי מלאכים העליונים אוכלים, כן, וכדמיון שלהם אכלו ישראל במדבר, ואותו המזון סוד הוא, שהוא מן הטל היוצא ונמשך מלמעלה מסוד עולם הבא^[לה] והוא מזון של הארת שמן משחת קודש^[לו] ונשמות הצדיקים ניזונות משם בגן העדן וניהנות שם, שהרי שם נשמות הצדיקים מתלבשות בגן העדן שלמטה כדמיון שהיו בעולם הבא.

זיו הזוהר

מלמעלה. **לד.** סתם ההוא טייעא ידוע שהוא אליהו הנביא. **לה.** היינו מעולם הבינה. **לו.** היינו השפע שהבינה מקבלת מעולם החכמה.

לב. שכור דכאן אין משמעותו שנטרפה דעתו אלא ששתה הרבה. **לג.** א"ת מרמז על דמת המלכות, שעל ידי ברכת המזון גורם לה קבלת השפע

(קנז ע"א) זוהר פרשת תרומה

ארץ הקדושה היא אמצעית ישוב העולם, וכל שפע טוב וכל המזון של כל הישוב יורד שמה מלמעלה

פתח רבי יוסי ואמר, ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך, אם בארץ ישראל חיוב לברך, בחוץ לארץ מניין, שהרי לפי זה משמע שבחוץ לארץ אין חיוב לברך, אלא שהקב"ה כשברא את העולם חלק את הארץ, היושב הוא לצד אחד והמדבר הוא לצד אחר^[לז] חלק את הישוב והסיב את העולם מסביב נקודה אחת, ואיזו היא, זו ארץ הקדושה, ארץ הקדושה היא אמצעית ישוב העולם, ובאמצע ארץ הקדושה היא ירושלים^[לח] אמצעית ירושלים הוא בית קדש הקדשים, וכל שפע טוב וכל המזון של כל הישוב יורד שמה מלמעלה, ואין לך מקום בכל הישוב שלא יהיה ניזון משם..

מי שבשלחנו דואג על קדושת ארץ הקדושה ועל היכל המלך שהוא חרב, נחשב עליו כאילו הוא בונה ביתו ובונה כל אותן חורבות של בית המקדש

הממשלה של סוד האמונה היא תוך אמצעית הנקודה של כל ארץ הקדושה בבית קדש הקדשים^[לט] ואף על פי שעכשיו אין הוא בקיום, מכל מקום בזכותו כל העולם ניזון, ושפע מזון ופרנסה יוצא משם לכל בכל מקום של צד הישוב, ולפיכך אף על פי שישראל עכשיו מחוץ לארץ הקדושה, עם כל זה מן הכח והזכות של ארץ הקדושה נמצא מזון ופרנסה לכל העולם, ועל כן נאמר וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך, על הארץ הטובה בודאי, שהרי בשבילה מזון ופרנסה נמצא בעולם, מי שמתעדת על שלחנו ומתענג באותן המאכלים יש לו לזכור ולדאוג על קדושת ארץ הקדושה ועל היכל המלך שהוא חרב, ובעבור עצבות ההיא שהוא נעצב על שלחנו באותה שמחה ומשתה שנמצא שם הקב"ה, נחשב עליו כאילו הוא בונה ביתו ובונה כל אותן חורבות של בית המקדש, אשרי חלקו.

כוס של ברכה נצרך להשגיח בו בעיניו, לפי שכתוב תמיד עיני ה' אלהיך בה

כוס של ברכה לא נתקנה אלא בשלשה, לפי שהרי מסוד שלשת האבות היא מתברכת^[מ] ועל כן לא נצרך כוס אלא בשלשה, כוס של ברכה נצרך לתת אותו ביד ימנית, ולקבלו תחלה בין שתי ידיו, לבעבור שינתן בין בחינת ימין ובחינת שמאל^[מא] ואחר כך להניח אותו בכחי' הימין, שהרי משם מתברך, עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה, וכולם הם כראוי, לפי שתקוני הכוס של ברכה עשרה הם^[מב] וזה ביארו החברים, כוס של ברכה נצרך להשגיח בו בעיניו, לפי שכתוב (דברים י"א) תמיד עיני ה' אלהיך בה, ולא נצרך להסיח דעת מן

זוהר פרשת עקב יום ב' * דף היומי * זוהר תורה

השראת השכינה. מ. פי' מן חסד גבורה ותפארת. מא. כו"ס בגי' אלהיים רמו על המלכות והשכינה הקדושה שתתנהג על פי מדת הרחמים הממוצעת בין ימין ושמאל, היינו בין חסד וגבורה, ועיקר קבלת שפע שלה יהיה מן מדת החסד בחינת הימין מקור הברכות. מב. שגם המלכות יש לה עשר ספירות.

לו. מקום שליטת סמ"ל וחילותיו. לח. אפשר כוונתו עפ"י הידוע שלעתיד כשיתקיים ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו אז תתפשט ארץ ישראל עד לשון ים סוף שבדרום ארץ ישראל, וכל המדבריות דשם עליהם נאמר ישם מדבר לאגם מים וגו', ואז ירושלים באמצע. לט. שם עיקר

היען אלא להשגיח בו, כוס של ברכה מתברך באותו הברכה שמברך האדם עליו להקב"ה, לפי שהוא סוד של האמונה, ונצרך לשמור אותו בשמירה העליונה בכל הלכותיו, כדבר שהוא חשיבות המלך, שהרי בגינו נתברך שלחנו, ובשעה שהאדם מברך ברכת המזון נצרך ששלחנו לא יהיה ריקם, שהרי אין הברכה נמצאת על שלחן ריק, כמו שביארו שכתוב (מלכים ב' ד') הגידי לי מה יש לך בבית וגו', ועל כן השלחן לא נצרך שיהיה נראה אז ריקם, כיון שהברכות העליונות אין שורות אלא במקום שלם, וסוד הדבר ובלב כל חכם לב נתתי חכמה, וכתוב (דניאל ב') יהב חכמתא לחכימין, ועל סוד הזה הוא השלחן של לחם הפנים, שנאמר ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד.

זוהר פרשת יתרו (פז ע"ב)

אסור לו לאדם לברך על שלחן ריק, ולפיכך צריך האיש לסדר על שלחנו פת לחם אחד או יותר לברך עליו

שכך אמר רבי שמעון כתוב (מלכים ב' ד') ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית, אמר לה אלישע כלום יש לך על מה שתשרה ברכת הקב"ה, שלמדנו אסור לו לאדם לברך על שלחן ריק, מה הטעם, לפי שהברכה שלמעלה אינה שורה במקום ריק, ולפיכך צריך האיש לסדר על שלחנו פת לחם אחד או יותר לברך עליו, ואם אינו יכול צריך לשייר מאותו מזון שאכל שיהיה לו על מה לברך, ולא ימצא שיברך על שלחן ריק, כיון שאמרה אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן, אמר ודאי זה ברכה שלימה תמצא בו, שכתוב (קהלת ז') טוב שם משמן טוב.

מתוך מכתב 'קריאה של חבה'

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע, (ויודפס בחוברות מיוחדות, באותיות מאירות עינים, ומלווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי שיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים, כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, בגין חיבורא דא יפקון מגלותא. ושומע תפלות ישמע תפלתינו, ויקבל שועתינו, ותבא לפנינו נאקתינו, וחישי לגאלינו, גאולת עולם בשובה ונחת בב"א.

המצפים לישועת ה' ברחמים.

בנינו יצחק שמאלי
ביתו שמאלי

ראש ישיבת המקובלים נהר שלום
בעה"ק ירושלים ת"ו

ציון בארון
קמח

חבר בית הדין הגדול לערעורים
בעה"ק ירושלים ת"ו

שלמה משה עמאר
ל.א.א.

ראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין חרבני הגדול

הרב עובדיה יוסף
אברהם יוסף

מ"ן מאור ישראל מוסף הדרו הראשון
ראש ממשלת הזוהר, מנהיג דורנו
נשיא מועצת חכמי הזוהר

איש חמה
אליעזר ברננד
ראש ישיבת שובו בנין
בעה"ק ירושלים ת"ו

זל ב"ב
משה צדקה
ראש ישיבת בורת יוסף
בעה"ק ירושלים ת"ו

